

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 190/2540

ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) โจทก์ นายบุญมี สุขประพุดิจำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยให้การรับว่าได้ทำสัญญาค้ำประกันตามที่โจทก์ฟ้องคดีมีข้อต่อสู้เฉพาะอุปกรณ์แห่งหนี้ว่าไม่ต้องรับผิดเท่านั้น จึงยอมรับฟังตามคำรับของจำเลยโดยไม่ต้องอาศัยตราสารได้ว่า จำเลยได้ทำสัญญาค้ำประกันตามที่โจทก์ฟ้องจริง ส่วนข้อต่อสู้เรื่องอุปกรณ์แห่งหนี้ในชั้นชี้สองสถานศาลชั้นต้นก็ได้บันทึกไว้ตามรายงานกระบวนการพิจารณาว่า ส่วนที่จำเลยให้การว่าตามสัญญาค้ำประกันเบิกเงินเกินบัญชีตามเอกสารท้ายฟ้องหมายเลข 5 ในข้อ 8 โจทก์เดิมข้อความ "ตลอดจนดอกเบี้ยค่าสินไหมทดแทน" โดยจำเลยมิได้รู้เห็นยินยอมโจทก์จึงไม่มีสิทธิที่จะคิดดอกเบี้ยหรือค่าเสียหายอื่นใดนั้น โจทก์แถลงว่าตามสัญญาค้ำประกันเบิกเงินเกินบัญชีที่จำเลยทำไว้กับโจทก์ในข้อ 1 ก็ได้ระบุไว้ชัดเจนว่า ผู้ค้ำประกันจะต้องรับผิดชอบตลอดจนดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนไว้ชัดเจนแล้ว ศาลชั้นต้นจึงเห็นว่า ไม่มีประเด็นนี้อีก การที่จำเลยไม่ได้โต้แย้งคำสั่งของศาลชั้นต้นจนศาลชั้นต้นมิได้กำหนดเป็นประเด็นข้อพิพาทไว้ มีผลเท่ากับจำเลยได้ยอมรับผิดตามข้ออ้างของโจทก์ในส่วนนี้แล้ว เพราะถ้าจำเลยเห็นว่าศาลชั้นต้นกำหนดประเด็นข้อพิพาทไม่ถูกต้อง ก็ชอบที่จะคัดค้านไว้ โดยเฉพาะคดีนี้ จำเลยได้เสนอประเด็นข้อพิพาทไว้ด้วย มีสิทธิที่จะคัดค้านได้อยู่แล้วแต่ก็มิได้คัดค้านว่าไม่ถูกต้องประการใด ประเด็นข้อพิพาทจึงต้องเป็นไปตามที่ศาลชั้นต้นกำหนด จะยกขึ้นคัดค้านในชั้นอุทธรณ์ฎีกาไม่ได้ คู่ব্যยฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 190/2540 ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) โจทก์ นายบุญมี สุขประพุดิจำเลย ป.วิ.พ. ม. 84, ม. 177, ม. 183, ม. 226 จำเลยให้การรับว่าได้ทำสัญญาค้ำประกันตามที่โจทก์ฟ้องคดีมีข้อต่อสู้เฉพาะอุปกรณ์แห่งหนี้ว่าไม่ต้องรับผิดเท่านั้น จึงยอมรับฟังตามคำรับของจำเลยโดยไม่ต้องอาศัยตราสารได้ว่า

คำพิพากษา

จำเลยได้ทำสัญญาค้ำประกันตามที่โจทก์ฟ้องคดีมีข้อต่อสู้เฉพาะอุปกรณ์แห่งหนี้ในชั้นชี้สองสถาน ศาลชั้นต้นก็ได้บันทึกไว้ตามรายงานกระบวนการพิจารณาว่า ส่วนที่จำเลยให้การว่าตามสัญญาค้ำประกันเบิกเงินเกินบัญชีตามเอกสารท้ายฟ้องหมายเลข 5 ในข้อ 8 โจทก์เดิมข้อความ "ตลอดจนดอกเบี้ยค่าสินไหมทดแทน" โดยจำเลยมิได้รู้เห็นยินยอมโจทก์จึงไม่มีสิทธิที่จะคิดดอกเบี้ยหรือค่าเสียหายอื่นใดนั้น โจทก์แถลงว่าตามสัญญาค้ำประกันเบิกเงินเกินบัญชีที่จำเลยทำไว้กับโจทก์ในข้อ 1 ก็ได้ระบุไว้ชัดเจนว่า ผู้ค้ำประกันจะต้องรับผิดชอบตลอดจนดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนไว้ชัดเจนแล้ว ศาลชั้นต้นจึงเห็นว่า ไม่มีประเด็นนี้อีก การที่จำเลยไม่ได้โต้แย้งคำสั่งของศาลชั้นต้นจนศาลชั้นต้นมิได้กำหนดเป็นประเด็นข้อพิพาทไว้ มีผลเท่ากับจำเลยได้ยอมรับผิดตามข้ออ้างของโจทก์ในส่วนนี้แล้ว เพราะถ้าจำเลยเห็นว่าศาลชั้นต้นกำหนดประเด็นข้อพิพาทไม่ถูกต้อง ก็ชอบที่จะคัดค้านไว้ โดยเฉพาะคดีนี้ จำเลยได้เสนอประเด็นข้อพิพาทไว้ด้วย มีสิทธิที่จะคัดค้านได้อยู่แล้วแต่ก็มิได้คัดค้านว่าไม่ถูกต้องประการใด ประเด็นข้อพิพาทจึงต้องเป็นไปตามที่ศาลชั้นต้นกำหนด จะยกขึ้นคัดค้านในชั้นอุทธรณ์ฎีกาไม่ได้ (ปรีชา บุรณะไทย-บุญธรรม อยู่พัก-ณรงค์ ตันติเตมิต) ศาลแพ่งธนบุรี - นายสุจินต์ สรรเพชญ์นิยมนาอุทธรณ์ -

นายกนก พรณรักษาแหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกา
หมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเหตุคำพิพากษา:

องค์คณะ

ปรีชา บุรณะไทย · บุญธรรม อยู่พัก · ณรงค์ ตันติเตมิต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/190/2540>